

רע"פ 8892/18 - טל ניזרי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 8892/18

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: טל ניזרי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע בעפ"ת 19935-09-18 מיום 12.11.2018 שניתן על ידי כב' השופט י' צלקובניק

בשם המבקש: עו"ד עידן גיספאן

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (השופט י' צלקובניק) בעפ"ת

19935-09-18 מיום 21.11.2018 אשר דחה את ערעורו של המבקש על החלטתו של בית משפט השלום לתעבורה בבאר-שבע (השופט ד' לנדסמן) בתת"ע 6491-06-18 מיום 8.8.2018, במסגרתה נדחתה בקשתו של המבקש לביטול פסק דין שניתן בהעדרו ביום 21.6.2018.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום, אשר נמסר לידיה ביום 2.3.2018 יחד עם דו"ח תנועה, המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות בעודו "נהג צעיר" לפי סעיפים 62(3) ו-64ב(א)(3), וזאת לאחר שבבדיקת נשיפה נתגלה בגופו ריכוז אלקוהול גבוה מהמותר.

3. ביום 21.6.2018 בית משפט השלום לתעבורה בבאר-שבע דן את המבקש בהעדרו, לאחר שהלה לא התייצב לדיון על אף שהוזמן כדיון, והרשיעו בביצוע העבירות שיוחסו לו בכתב האישום בהתאם לסעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חוק סדר הדין הפלילי). בית המשפט השית על המבקש קנס בסך 1,500 ש"ח, עונש פסילה מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה למשך 28 חודשים בניכוי ימי הפסילה המנהלית שריצה, וכן עונש של 4 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

4. ביום 8.8.2018 דחה בית משפט השלום לתעבורה בבאר-שבע את בקשתו של המבקש לביטול הכרעת הדין וגזר הדין תוך שקבע כי סיבותיו של המבקש לאי-התייצבותו לדיון אינן מצדיקות את ביטולו של פסק הדין, וכי נוכח העונש שהושת עליו לא יגרם לו עיוות דין כתוצאה מכך.

5. המבקש ערער לבית המשפט המחוזי בטענה כי נסיבותיו האישיות, ובפרט מצבו הרפואי הקשה של אביו, מנעו ממנו להגיע לדיון שבמסגרתו יכול היה לטעון כנגד תקינות בדיקת הנשיפה.

6. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו תוך שסמך את ידיו על קביעותיו של בית משפט השלום. בפרט נקבע כי חרף מצבו הרפואי של אביו, לא הוצגה כל נסיבה מיוחדת להיעדרותו מיום הדיון עצמו. כמו כן צוין כי לאחר עיון בחומר הראייתי, לא נמצאה כל תמיכה בטענותיו ה-"כלליות ובלתי מבוססות, בבחינת 'ריות באפילה'" של המבקש בהתייחס לאמינות בדיקת הנשיפה.

7. המבקש לא השלים עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ומכאן הבקשה שלפניי.

8. בבקשתו חוזר המבקש על הטענות כפי שעלו בערכאות דלמטה, ומוסיף כי עניינו מצדיק מתן רשות ערעור לצורך מניעת "עיוות דין חמור". בפרט נטען כי מכשיר המדידה לא כויל כדיון ולא ניתנה לו כל אפשרות להוכיח טענה זו במסגרת הליך משפטי.

כמו כן טוען המבקש כי ראוי היה לבטל את פסק הדין המקורי בעניינו ולאפשר לו לנהל הליך משפטי מלא, וזאת בייחוד משניתן היה להשתמש באמצעי של הטלת הוצאות לטובת אוצר המדינה על אי התייצבותו. אמצעי זה לטענתו מהווה אמצעי מידתי ועל בית משפט זה לקבוע את הקריטריונים להפעלתו עת עולה שאלת ביטולו של פסק דין.

9. דין הבקשה להידחות.

10. הלכה היא כי לא תינתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי" אלא במקרים נדירים המעלים שאלה עקרונית החורגת מעניינו האיש של המבקש, או במקרים בהם קיים חשש ממשי לעיוות דין או אי צדק.

11. עניינו של המבקש לא עומד באמות המידה האמורות. טענותיו של המבקש נדונו ונדחו על ידי הערכאות הקודמות ועניינו אינו בא בגדרי ההלכה למתן רשות ערעור.

12. למעלה מהדרוש אציין כי אף לגופו של עניין נסיבותיו של המבקש לא מצדיקות את ביטול ההרשעה. כידוע, סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי מתיר לבית המשפט לבטל פסק דין שניתן לנאשם אשר לא התייצב לדיון, וזאת בתנאי שקיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או לצורך מניעת עיוות דין. ויובהר – יש להצביע על נימוק של ממש המצדיק את אי-ההתייצבות לצורך הנעתם המחודשת של גלגלי המערכת השיפוטית לאחר שההליך הפלילי הסתיים בהרשעה. (השוו: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, נז(6) 801, 793 (2.10.2003); רע"פ 10200/03 שחוח נ' מדינת ישראל (4.12.2003)).

נימוקיו של המבקש להיעדרותו מהדיון מבוססים על סיבות כלליות שאינן מיוחדות ליום הדיון, ואינן מצדיקות את ביטולו של פסק הדין. כמו כן, טענותיו בהתייחס לאמינות הבדיקה נטענו בעלמא, ואין בהן כדי לבסס חשש ממשי לעיוות דין בעניינו.

13. הבקשה נדחת אפוא.

ניתנה היום, כ"ה בטבת התשע"ט (2.1.2019).

ש ו פ ט